

Vi sålde våra hemman

Hel

Vi tänkte att förljuva det sista livets slut
Liksom att komma längre än Herren stakat ut
Vi reste ifrån Sverige med något övermod
Vi kände ej det öde oss därute förestod

Det talas och det skrytes här skall ni må så väl
Här skall er intet fattas until kropp ej heller själ
Men man fick snart nog finna hur man bedragen var
När hungern börjar komma som ej ens livet spar

Vi sålde våra hemman och gav oss sedan ut
Som fågeln bortflyger när sommaren är slut
Han kommer ändock åter när våren skrider fram
Men vi får aldrig skåda vårt kära fosterland

Och när vi hade seglat en vecka eller två
Ett mörker däckets höljde och bredde sig därpå
Ej se varann vi kunde knappt andas eller gå
Det var en gruvlig plåga för stora och för små

En fader måste bära sitt barn på däck until slut
Och det från skeppet kasta i vida havet ut
Det måste säkert tagit hans sinne ganska svårt
Ty döden genast klappade på fadershjärtat slut